पिण्डमीक्षतेऽन्वग्निरिति (११.१७) ॥१४॥ दृष्ट्वा निदधात्येनाम् ॥१५॥ वल्मीकवपाम् । आगेत्यभिमन्त्रयतेऽश्वम् (११.१८) ॥१६॥ आक्रम्येत्येनेन (११.१९) पिण्डमधिष्ठापयति ॥१७॥ एनेनेत्यश्वोऽभिधीयते । द्यौस्तऽइति (११.२०) पृष्ठस्योपरि पाणिं धारयन्ननुपस्पृशन्नुत्क्रामेत्युत्क्रमयति (११.२१) ॥१८॥ अश्वम् । उदक्रमीदित्यभिमन्त्रयते (११.२२) ॥१९॥ अश्वमेव । आहवनीयवत्स्थापयति पिण्डस्य ॥२०॥ पशून् । उपविश्य मृदमभिजुहोत्या त्वा जिघर्मीति (११.२३-२४) व्यतिषक्ताभ्यामृग्भ्यामाहुती स्रुवेणाश्वपदे ॥२१॥ मृत्संस्कारत्वादुपविश्येत्युच्यते · व्यतिषङ्गश्च एकस्याः पूर्वार्ध इतरस्या उत्तरार्धः इतरयोरप्येवमेव । अभ्या पिण्डं त्रिः परिलिखति परि वाजपतिरिति (११.२५-२७) बर्हिर्बर्हिरुत्तरयोत्तरयाभ्या पिण्डं खनति देवस्य त्वेति (११.२८) ॥२२॥ अभिग्रहणमभ्यन्तरनिवृत्त्यर्थम् · तथा चाह अत्र सा वैणाव्यभिरुत्सीदतीति (६.५.४.३) सं° उत्तरयापरया ऋचा पूर्वलिखिताद्बर्हिर्बर्हिर्बाह्यप्रदेशे परिलिखति ।

कृष्णाजिनमास्तीर्योत्तरतस्तस्मिन्पुष्करपर्णमपां पृष्ठमिति (११.२९) ॥२३॥ तस्मिन्कृष्णाजिने । विमार्ष्टेनद्दिव इति (११.२९) ॥२४॥ पुष्करपर्णम् ।

आलभतऽउभे शर्म च स्थ इति (११.३०-३१) ॥२५॥ उभे कृष्णाजिनपुष्करपर्णे · शक्यत्वाच्च युगपदालम्भनम् । पिण्डं पुरीष्योऽसीति (११.३२) ॥२६॥ आलभते।

पाणिभ्यां परिगृह्णात्येनं दक्षिणोत्ताराभ्यां दक्षिणः साभ्रिस्त्वामग्रऽइति (११.३२-३७) षड्भिः सर्वꣳ सकृद्वा ॥२७॥ ग्रहणे मन्त्रः अथैनं परिगृह्णातीति वचनात् (६.४.२.२) ॥ ॥ द्वितीया कण्डिका ॥२॥ ॥

पुष्करपर्णे निदधाति ॥१॥ अपः श्वभ्रेऽवनयत्यपो देवीरिति (११.३८) ॥२॥ श्वभ्रः पिण्डावटः । सं तऽइति (११.३९) वा तमपक्षिपति ॥३॥ श्वभ्रऽएव ।

अनामिकया संवपति पुरस्तात्पश्चाद्दक्षिणत उत्तरतश्च ॥४॥ संवापश्चावटे पुरीषस्य । आस्तीर्णयोरन्तानुद्गृह्णाति सुजात इति (११.४०) ॥५॥ अस्तीर्णयोः कृष्णाजिनपर्णयोः । सं° बन्धनायोभयोः प्रान्तान्सर्वत ऊर्ध्वान्करोति ।

त्रिवृता मुञ्जयोक्त्रेणोपनह्यति वासोऽअग्रऽइति (११.४०) ॥६॥ उद्गृहीतानन्तान्।

उत्तिष्ठति पिण्डमादायोदु तिष्ठेति (११.४१) ॥७॥